

จดหมายถึงลูกคริสติน่า จากครูไม่ใหญ่

สวัสดีลูกคริสติน่า เทพธิดาอัจฉริยะ

ครูไม่ใหญ่อ่านจดหมายของหนูจนจบด้วยความยินดีนะลูก แม้หนูจะเติบโตที่อเมริกา แต่ครูไม่ใหญ่ว่าภาษาไทยของหนูใช้ได้ทีเดียว ยิ่งได้ทราบชื่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษของหนูแล้ว ก็เป็นชื่อที่ไพเราะมากจริงๆ อย่างชื่อ “จิราภรณ์” นี่ก็ราวกับชื่อเทพธิดา แต่นามสกุล 2 คำ นามสกุลก็แปลว่าทั้งครอบครัวมีใจใสสว่าง มีแต่คุณงามความดี คือ นามสกุล “บุญเกื้อ” เกิดมาก็มีบุญแล้ว เพราะชื่อนามสกุลบุญเกื้อแล้วมาสร้างบุญใหม่อีก อันนั้นบุญเก่า บุญเก่ามาเป็นบุญเกื้อ

จากบุญเกิดเดียวมาสร้างบุญใหม่ หนูก็มีบุญจริงๆ ที่ครอบครัวพาเข้าวัดตั้งแต่เล็ก แม้ว่าจะอยู่ไกลถึงประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ยังได้รู้จักการรักษาศีล สวดมนต์ และทำสมาธิ ซึ่งชาวอเมริกันส่วนใหญ่ก็คงจะไม่ค่อยรู้จักกัน

การรักษาศีลไม่ใช่เรื่องยากอะไรเลย เพียงแต่ทำคล้ายๆ กับตอนเราเกิดมาใหม่ๆ เราไม่เคยดื่มน้ำเมาเลย ไม่เคยทำร้ายใคร ไม่เคยพูดโกหก แล้วย้อนหลังกลับมาสู่เยาว์วัยแค่นั้น ทุกอย่างก็จะเรียบร้อย

ครูไม่ใหญ่ขอชื่นชมที่หนูได้เข้าวัดตั้งแต่เล็ก และยังเข้าวัดสม่ำเสมอแม้จะโตเป็นวัยรุ่นแล้ว เพราะโตแล้วยังต้องสร้างคุณดีและทำบุญให้มากขึ้นอีก นอกจากจะทำบุญและนั่งสมาธิแล้ว หนูยังทำหน้าที่พิเศษ เป็นพิธีกรในงานบุญต่างๆ เป็น Flower Girl ถือพานดอกไม้ นำริ้วขบวนพิธี และเป็นพี่เลี้ยงช่วยดูแลเด็กๆ ที่มาวัดอีกด้วย

ถ้าหากหนูมาวัด หนูก็จะได้ประโยชน์คือ มีโอกาสศึกษาธรรมะและนั่งสมาธิมากขึ้น สำหรับครูไม่ใหญ่แล้ว ครูไม่ใหญ่ชอบหลับตานิ่งๆ ทำสมาธิมาก เพราะหลับตาแล้วสนุก มีความสุข

จะได้เห็นของสวยๆ งามๆ มากกว่าลืมตาเห็น เห็นแต่สิ่งดีๆ และเห็นของจริง บางทีลืมตานี้เราเห็นแต่ของหลอกๆ ทั้งนั้น ไม่ใช่ของจริง แต่หลับตาแล้วเราได้เห็นของจริงๆ เห็นดวงใสๆ หรือเห็นองค์พระใสๆ ยิ่งกาลเวลาผ่านไปยิ่งใสสว่างเพิ่มขึ้น

เรื่องกฎแห่งกรรมนั้นเป็นเรื่องที่ครูไม่ใหญ่ขอยืนยันตาม คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะลูก คือว่าเราทำอย่างไร เราก็ได้อย่างนั้น ปลุกถั่วก็ต้องได้ถั่ว ปลุกงาก็ต้องได้งา ไม่เชื่อ ลองปลุกแอปเปิ้ลที่บ้านดูสักต้น แล้วดูว่าจะออกผลเป็นอะไร กฎแห่งกรรมก็อย่างนั้นเหมือนกันนะลูก

ประสบการณ์จากการนั่งสมาธิของลูกคริสติน่าเอง ก็เริ่มจะดีแล้ว เพราะความสุขและความสบายนั้นเป็นพื้นฐาน สำคัญในการทำสมาธิ ขอให้รักษาตรงนี้เอาไว้ แล้วก็อย่าให้หาย ให้หยุดนิ่งอยู่ในกลางดวงใสๆ เรื่อยไป จะได้เป็นต้นบุญ ต้นแบบให้กับทุกๆ คนทั่วโลก โดยเฉพาะที่อเมริกา

สำหรับเกรดเฉลี่ยที่เล่าว่าได้ 3.9 นั้น ครูไม่ใหญ่ เสียดยาวว่าทำไมไม่เอา 4 มา แล้วก็ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับที่ 1 จากการประกวดเทพีประจำเมืองแบนดอล มลรัฐ ออริกอน สงสัยหนูคงเป็นนักเสียสละ ทั้งๆ ที่ควรจะเป็นแชมป์ แต่ก็ยอมสละเพื่อเป็นรองแชมป์ เสียดายจังเลย แต่ถึงขนาดนี้ ก็ถือว่าเก่งมากแล้ว

ครูไม่ใหญ่เห็นว่าเด็กๆ ทุกคนในโลกนี้ ต้องนั่งสมาธิ แล้วก็เป็นคนเก่งและดีอย่างหนูคริสติน่า เพราะคริสติน่ามีสมาธิดีมาตั้งแต่เด็ก ถึงได้เก่งอย่างนี้ ทั้งคุณพ่อคุณแม่ และคุณครูก็ควรจะต้องช่วยกันสอนสมาธิเด็กๆ ด้วยไม่อย่างนั้นเด็กๆ ก็คงจะฟุ้งซ่าน เพราะเดี๋ยวนี้มีสื่อสื่อดลลามากมายที่คอยป้อนเรื่องราวเข้าไปในใจเด็ก ทำให้ใจหมองและปลุกเร้าความรู้สึกนึกคิดมากกว่าเด็กในสมัยครูไม่ใหญ่แต่ไม่ว่าจะเป็นเด็กสมัยไหนหรืออยู่ประเทศใด ถ้าได้ฝึกสมาธิอย่างต่อเนื่องแล้ว จะเห็นผลดีทีเดียว เพราะเวลาเด็กมีความสุขจากสมาธิ ก็จะมีผิวพรรณวรรณะผ่องใสเหมือนมีรัศมีอยู่ในตัว สว่างอยู่ในตัว ดูสดใสทีเดียว

เมื่อถึง ณ ตรงนั้นแล้วเด็กก็มีความสุข จะมีสมาธิ มีดวงปัญญา มีความพร้อมที่จะเรียนหนังสือ แล้วคุณครูก็จะไม่เหนื่อยต่อการสอน เด็กดีก็จะเป็นเด็กดี เด็กเรียนไม่เก่งก็จะเป็นเก่งและดี เพราะฉะนั้นครูไม่ใหญ่เห็นว่า ที่ใดมีบ้านที่นั่นมีคน ที่ใดมีคนที่นั่นต้องนั่งสมาธิ ทุกบ้าน ทุกโรงเรียน แล้วก็ทุกวัด ไปดูเถอะตรงไหนมีคนให้นั่งสมาธิแล้วจะดีมาก

หนูคริสติน่าได้พิจารณาว่าจะช่วยเหลืองานขยายพระพุทธศาสนาไปทั่วโลกก็เป็นความคิดที่ยอดเยียมมาก ครูไม่ใหญ่เห็นว่า เราต้องเตรียมตัวเป็นคนเก่งและดีตั้งแต่อายุ

ยังน้อยๆ ไม่ควรเกลียดเกลียดทำอย่างอื่นให้เสียเวลา ต้องรีบไปเรียนหนังสือกัน เรียนจบมามีความรู้แล้วจะได้มาช่วยเหลือส่วนรวมกันต่อไป แล้วก็อย่างนี้ถึงจะถูกหลักวิชา

เพราะฉะนั้น **ความรู้ต้องคู่คุณธรรม เศรษฐกิจคู่กับจิตใจ** มันต้องไปด้วยกันอย่างนี้ ไม่ใช่พูดเพราะว่าภาษาสิ้นไหลแต่ความจริงก็ต้องเป็นอย่างนี้ ต้องศึกษากัน เด็กๆ ไม่ควรจะอยู่บ้านเปล่าๆ หรือศึกษาจากสื่อสื่คล้าซึ่งทำให้โตขึ้นแล้วกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาสำหรับครอบครัวแล้วก็สังคม ทำให้ผู้ใหญ่ปวดหัวตัวร้อน

เราจะปล่อยให้เป็นอย่างนี้ตลอดไป หรือว่าเราจะแก้ไขกันใหม่ จะแก้ไขกันใหม่ก็ต้องฝึกฝนกันตั้งแต่ยังเยาว์วัยเลย จะฝึกให้เป็นขโมยก็ต้องไปฝึกกันตั้งแต่เด็กๆ จะฝึกเป็นขอทานก็ตั้งแต่เด็กๆ จะฝึกให้เป็นบัณฑิตก็ต้องเริ่มตั้งแต่ยังเยาว์วัย แต่ครูไม่ใหญ่สนับสนุนให้ฝึกเป็นบัณฑิต โดยมีตัวอย่างของหนูคริสติน่าที่สวนกระแสดมธรรมตะวันตก หันหน้าเข้าวัด รักษาศีลครบถ้วน และฝึกสมาธิ นอกจากนี้ยังแบ่งเวลามาช่วยหลวงพ่อ และหลวงพี่ที่วัด ทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อทุกคนด้วย ครูไม่ใหญ่ขอชื่นชมจากใจจริงนะลูก

ครูไม่ใหญ่'

